

Hanneke de Zoete

DE ZOETE ZUSJES LOGEREN BIJ TANTE

met tekeningen van
Iris Boter

'HALLO!

Wij zijn de **ZOETE ZUSJES**
weer en vandaag gaan we wat
SUPERLEUKS doen!'

SAAR
&
JANNA

Wij zijn de Zoete Zusjes! Misschien ken je ons van onze filmpjes op YouTube. Elke week maken we een nieuwe video. We zijn gek op kleuren, knutselen, slijm maken, dansen, zingen en cadeautjes uitpakken en we beleven graag avonturen. Saar wil later in een musical spelen en Janna wil ballerina worden. Gelukkig duurt het nog heel lang tot we groot zijn, want we spelen het liefst de hele dag!

BRAM

Dit is onze grote broer Bram. Hij houdt van voetballen, *Donald Duck*-jes lezen en gamen. Meestal is hij wel lief, maar hij haalt ook vaak grappen met ons uit. Later wil Bram piloot worden en de hele wereld over vliegen. Hopelijk mogen wij dan met hem mee!

Dit is onze papa. Voor de filmpjes bedenkt hij heel veel toffe challenges en gekke avonturen. Dat vinden we erg leuk, want soms mogen we zomaar allerlei snoepjes proeven of bakken vol met slijm maken. Alles mag van papa! Ook maakt hij heel veel grapjes en hij vindt het altijd spannend om mee te gaan op avontuur.

PAPA

Dit is mama. Zij houdt ervan om met ons te knuffelen. Als we vrij zijn vindt ze het leuk om samen te knutselen en te bakken. Als we van papa heel veel snoepjes mogen eten in een filmpje, zegt ze altijd dat we heel goed onze tanden moeten poetsen. Ze kan lekker koken en leest graag voor. Mama schrijft onze avonturen op, zodat jullie ze kunnen lezen.

MAMA

Komt u verder. Kan ik u helpen?’ vraagt Saar serieus.

‘Zeker,’ antwoordt Janna keurig. ‘Ik ben op zoek naar een cadeau voor mijn dochter.’

Janna rolt de mouwen van haar lange jurk nog iets verder op, zodat haar vingers er net uitsteken. Ze zet haar hoed nog even recht en laat dan haar handen over de uitgestalde knuffels op de bank glijden. ‘Ik zat te denken aan een mooie knuffel.’

‘Dat komt mooi uit,’ antwoordt Saar beleefd. ‘Want dit is de beste knuffelwinkel van de hele wereld.’ Ze gebaart naar de verzameling. ‘We hebben grote knuffels, kleine knuffels, dierenknuffels, poppenknuffels en ga zo maar door. Waar houdt uw dochter van?’

Janna trekt haar neus een beetje op en denkt na. 'Mijn dochter wil het liefst een dier,' zegt ze dan.

'Geen probleem.' Saar pakt Pipa Panda op. 'Deze leuke panda is maar vijftien euro. En ik heb hier ook nog een heleboel kleine leuke dierenknuffeltjes. Drie voor tien euro. Of wilt u soms deze lekker zachte zebra voor twintig euro? Voel maar eens hoe zacht.' Ze strijkt met de vacht van de zebra langs de wangen van Janna.

Die doet haar best om in haar deftige-damesrol te blijven. Het liefst zou ze Streepje helemaal platknuffelen. Ze kucht een keer. 'Schattig en zacht,' antwoordt ze. 'Maar ik zoek echt een bijzonder cadeau. Mijn dochter heeft al een bed vol knuffels, dus het moet niet zomaar een knuffel zijn. Het moet de bijzonderste knuffel ooit zijn.'

'Aha.' Saar knikt. 'Ik begrijp wat u bedoelt. Die hebben we zeker.'

Maar daarvoor moet ik even naar de geheime knuffelkluis. Daar liggen onze bijzonderste exemplaren.'

Ze rent de trap op naar boven. Binnen een minuut is ze weer terug met Janna's grote roze eenhoorn, Rosa.

Janna's ogen worden groot. 'Die is zeker bijzonder.'

'Er zijn er maar twee in het hele land,' legt Saar uit. 'Prinses Amalia heeft er één in haar bed liggen en de andere is hier te koop. Voor honderd euro mag u hem hebben.'

'Honderd euro?' vraagt Janna geschrokken. Ze ritst haar gouden tasje open en haalt er een portemonneetje uit. Even ritselt ze met haar zelfgemaakte geldbriefjes en zegt dan: 'Ik wil

zeker deze mooie eenhoorn, maar ik moet even snel iets doen. Hebt u een klein momentje?'

Ze rent de 'winkel' uit en grijpt een zwarte stift en een briefje uit haar portemonnee.

Achter de grote tien op het briefje zet ze nog een nul. 'Zo,' zegt ze tevreden. 'Nu staat er honderd. Zo moet het lukken.'

Ze stapt de winkel weer binnen en geeft het briefje van honderd aan Saar. 'Alstublieft, mevrouw. Honderd euro.'

Saar pakt het briefje aan, houdt het even tegen het licht en propt het dan in de kassa. Ze doet de eenhoorn in een tas en geeft die aan Janna. 'Wilt u de bon?' Ze staat al op het punt om een bonnetje te schrijven, maar dat hoeft niet van Janna. 'Nee hoor, deze wil ze echt niet ruilen. Dank u wel.'

‘Veel plezier ermee en de groeten aan uw dochter.’ Saar zwaait haar uit.

Zodra Janna de winkel uit is, opent ze de tas en duwt haar neus in de roze zachte vacht van Rosa. Ze ploft met de knuffel op de bank. ‘Kunnen we niet een echte winkel beginnen?’ vraagt ze aan Saar. ‘Dan kunnen we echt geld verdienen.’

‘Hm,’ denkt Saar. ‘Dat is eigenlijk best een goed idee. Dan kunnen we daarna iets leuks kopen met het geld dat we hebben verdiend. Snoep bijvoorbeeld!’

‘Maar wat voor winkel gaan we dan maken? Ik wil mijn knuffels niet echt verkopen, hoor.’ Janna wijst naar de verzameling knuffels in de kamer. ‘Ze moeten bij mij blijven.’

‘Dan maken we een “van-alles-en-nog-wat-winkel”, net zoals op Koningsdag,’ antwoordt Saar. ‘We gaan allemaal spulletjes zoeken die we niet meer gebruiken en dan leggen we buiten voor het huis een kleedje neer. Dan plakken we overal een prijsje op en kunnen mensen die langslopen onze spullen kopen.’

Dat ziet Janna wel zitten. Ze springt op. ‘Ik ga spullen zoeken in mijn kamer,’ zegt ze, en ze rent al naar boven.

Na een poosje komt Janna met een tas vol spullen beneden. ‘Kijk eens, Saar. Dit kan allemaal verkocht worden. Deze spaarpot kan wel weg, ik heb nu toch geen geld om erin te doen. En dit boek heb ik al gelezen, dat mag ook weg. En kijk eens: deze leuke zelfgemaakte armbandjes kunnen we ook verkopen.’

Saar knikt goedkeurend. ‘Ik heb ook van alles gevonden op mijn

kamer.' Ze wijst naar een doos met spulletjes.

Maar voordat Saar kan vertellen wat erin zit, graait Janna een barbie uit de doos. 'Deze toch niet, Saar? Die mag niet weg!'

Vlug trekt Saar de barbie uit de handen van Janna. 'Jawel, we spelen er nooit meer mee. Jij wil telkens met de lego en de knuffels.'

Even kijkt Janna heel sip, maar dan zucht ze een keer diep. 'Oké, ze mag wel weg. Maar dan moeten we daar wel een dure prijs op zetten. Ze is nog hartstikke mooi.'

Saar pakt schilderstape en een dikke zwarte stift. 'Hoeveel zullen we doen? Twee euro?'

'Nee joh.' Janna schudt wild haar hoofd. 'Veel meer. Tien euro?'

Maar Saar trekt haar wenkbrauwen op. 'Dat is echt te veel. Dan koopt niemand haar. We doen wel vijf euro en als ze dat te veel vinden, kunnen we altijd nog wat minder doen.'

'Nou,' zegt Janna. 'Vijf euro is juist supergoedkoop voor die mooie barbie. In de winkel zijn ze soms wel twintig euro, dus deze is zo weg.'

'En de spaarpot?' gaat Saar verder. 'Een euro?'

Janna knikt. Ze pakt ook een stuk tape en een stift. 'De armbandjes doe ik voor vijftig cent per stuk.'

Als alles geprijsd is, haalt Saar een kleed uit de schuur. 'Ga je mee onze winkel inrichten?'

'We moeten nog een bakje voor het verdiende geld hebben,' zegt Janna.

'O ja.' Saar legt het kleed weer neer. 'En wisselgeld, voor als iemand niet gepast kan betalen. Ik haal mijn spaarpot wel even, daar zitten ook nog muntjes in. Maar die wil ik aan het eind dan wel zelf weer terug.'

'Tuurlijk,' zegt Janna. 'En ik heb nog een goed idee.'

Saar kijkt haar vragend aan. 'Nou?'

'Kunnen we niet ook de cupcakes verkopen die we gister hebben gebakken? Er liggen nog acht cakejes op het aanrecht.'

'Wat een goed idee, Janna! Pak jij ze? Dan gaan we onze winkel openen!'

‘Spullen te koop! Spullen te koop!’ Met haar handen als een toetertje voor haar mond brult Janna door de straat. ‘Zulke koopjes vindt u nergens!’

Saar is nog bezig om alle spulletjes netjes te leggen als hun oude buurman langswandelt. ‘Dag meisjes, wat zijn jullie aan het doen?’

‘We hebben een eigen “van-alles-en-nog-wat-winkel”. Kijk maar.’ Janna wijst naar het kleed vol spullen. ‘Wilt u ook wat kopen?’

‘Nou, eigenlijk ben ik onderweg naar de buurvrouw aan het einde van de straat. We zouden samen koffie gaan drinken.’ Hij gebaart de straat in.

‘Dat komt goed uit,’ zegt Saar. ‘Want wij hebben cupcakes. Zelfgebakken. Die kunt u mooi kopen en meenemen voor bij de koffie. Een euro per stuk.’

De oude man lacht. ‘Nou, dat klinkt inderdaad wel heel erg goed. Wacht, ik haal even wat kleingeld.’

Saar en Janna kijken elkaar stralend aan. ‘Onze eerste echte klant,’ zegt Saar blij.

Een paar minuten later wandelt de oude buurman met twee cupcakes in een bakje verder. En in de hand van Janna liggen twee glimmende euro’s. Voorzichtig doet ze de muntjes in de spaarpot van Saar en ze gaat weer staan. ‘Spullen te koop! Lekkere cupcakes! Kom snel, want op is op!’

'HALLO!
Wij zijn de **ZOETE ZUSJES**
weer en vandaag gaan we wat
SUPERLEUKS doen!'

De tante van Saar en Janna heeft een eigen taartenwinkel waar ze de allerlekkerste taarten en gebakjes verkoopt.

En bijna elk jaar wint ze een prijs bij het jaarlijkse taartenfestival. Maar dan slaat het noodlot toe: tante Taart breekt haar been. Hoe moet dat nou met de winkel en de wedstrijd? Saar en Janna schieten te hulp! Lukt het de Zoete Zusjes om de winkel en de wedstrijd te redden?

De Zoete Zusjes logeren bij tante Taart is het negende (voor)leesboek over de zusjes Saar en Janna en staat boordevol leuke avonturen.

9 789043 931922

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
MOS**

NUR 280
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen